

Landbrugets Produktionsevne og dermed en Formindskelse af den for hele Samfundet livsvigtige Eksport?»

Fremme af Forespørgselen nægtedes $^{13}/_2$ (F. Sp. 1277) med 100 Stemmer mod 3.

4. Den 19. Februar anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 1282) følgende Forespørgsel til *Arbejds- og Socialministeren* af *Aksel Larsen, Alfred Jensen og Martin Nielsen*:

»Er Regeringen opmærksom paa det meget store Arbejdsløshedstal, paa de arbejdsløses fortvivlede Levevilkaar og paa Arbejdsløhedskassernes økonomiske Vanskeligheder?

Paatænger Regeringen Foranstaltninger, der kan hjælpe de arbejdsløse at holde Sulten og Kulden fra Dørene? Agter Regeringen at forlænge Dageantallet for vedtægtsmæssig Understøttelse og at yde saadanne ekstra Tilskud til de nød-stedte Arbejdsløhedskasser, at disse kan klare Udbetalingerne uden at maatte skride til Kontingentforhøjelser, som Medlemmerne ikke kan betale?»

Fremme af Forespørgselen vedtoges $^{21}/_2$ (F. Sp. 1318).
Forespørgselen foretoges $^{19}/_3$ (F. Sp. 1663).

Ordføreren for Forespørgerne (Aksel Larsen) beklagede sig over, at et den 16. Januar fra kommunistisk Side forelagt Lovforslag om Dyrtidstillæg til arbejdsløse endnu ikke havde været til Behandling, og at det ligeledes havde været længe, før Forespørgselen var kommet for. Hvad der begrundede denne, var det store Arbejdsløshedstal og de lediges, som han sagde, fortvivlede Levevilkaar. Ved den i Slutningen af 1940 foretagne Regulering af Dagpengenes Maksimum var der kun i begrænset Omfang blevet taget Hensyn til Prisstigningen, og siden den Tid var Leveomkostningerne tiltaget yderligere. Samtidig gjordes det gældende, at Arbejdsløhedskassernes Økonomi var i allerhøjeste Grad anspændt, hvilket ganske særlig gjaldt den største af Arbejdsløhedskasserne, Arbejds-mændenes, som i den forløbne Vinter havde haft en ugentlig Udgift paa ca. $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Hvis Staten ikke traadte hjælpende til, vilde det derfor blive nødvendigt enten at nedsætte Understøttelserne eller at sætte Kontingentet op; det sidste var imidlertid uigennemførligt, da Medlemmerne ikke kunde betale mere. Videre anførte Ordføreren, at mange arbejdsløse var faldet for 26 Ugers Bestemmelsen, og at endnu flere vilde